

[Dohrmann.]

ningskravene efter land- og byzonenloven af 1969 sammenlignet med de udbetalte erstatningsbeløb, ligesom det ønskes oplyst, hvornår samtlige sager skønnes færdigbehandlet.»

(Spm. nr. 450):

Begrundelse.

Hele problematikken om erstatningssagerne efter land- og byzonenloven har efterhånden antaget karakter af en parodi, en slags teater, om man vil. Administrationsudgifterne er ganske givet langt højere end de beløb, som er udbetalt i erstatninger. Ministeren opfordres til at gøre sin indflydelse gældende, således at alle erstatningssager hurtigst muligt kan afsluttes på en retfærdig måde.

Miljøminister *Niels Matthiasens* svar (11/8 77):

Til besvarelse af spørgsmålet kan jeg henvisse til redegørelsen i vedlagte notat af 11. august 1977 fra planstyrelsen. (Otrykt nedenfor som bilag).

Det bemærkes, at ud over de i planstyrelsens redegørelse nævnte beløb har administrationen af erstatningsbestemmelsen i by- og landzonenloven medført visse udgifter for kommunalbestyrelserne og zonenlovsmyndighederne – amtskommunerne og de pr. 1. april 1975 op- hævede byudviklingsudvalg.

Bilag

Notat vedrørende spørgsmål nr. 450.

Der blev i alt indgivet ca. 25.500 krav om erstatning. Af disse er ca. 8.000 krav bortfaldet under den behandling, der foretages før forelæggelsen for kommissionerne.

Taksationskommissionerne har fået forelagt i alt ca. 16.000 sager. De resterende ca. 1.500 sager forventes forelagt kommissionerne inden for de næste måneder.

Pr. 1. april 1977 var ca. 9.000 sager afgjort af kommissionerne. Blandt disse var der pr. 1. april 1977 tilkendt erstatning i 175 sager. Det samlede erstatningsbeløb androg ca. 8,8 mill. kr.

Overtaksationskommissionen havde pr. 1. april 1977 modtaget 839 ankesager, hvoraf 520 var afgjort. Ved overtaksationskommissionen blev planstyrelsens frifundet i 9 sager, hvor der var tilkendt erstatning, og der blev yderligere tilkendt erstatning i 44 tilfælde samt ændret erstatning i 7 tilfælde. Resultatet blev en for-

højelse af de samlede erstatninger med ca. 1 mill. kr.

Til de pr. 1. april 1977 tilkendte erstatningsbeløb på i alt ca. 10 mill. kr. må tillægges renter m. v., i gennemsnit ca. 60 pct., i alt 6 mill. kr.

Nedenfor er pr. 1. april 1977 foretaget et overslag over de til sagsbehandlingen medgåede udgifter, der fordeler sig således:

Ministeriets lønomkostninger . . .	9,5 mill. kr.
Salær til kammeradvokaten	4,5 mill. kr.
Driftsudgifter kommissioner	5,2 mill. kr.

Hertil kommer ministeriets kontorholdsudgifter, skønsmæssigt anslået til 1,0 mill. kr.

Det bemærkes, at beregningen er foretaget i løbende priser.

Der er nedsat i alt 17 kommissioner. Det kan ikke med sikkerhed siges, hvornår samtlige kommissioner har afsluttet deres arbejde, men enkelte har færdigbehandlet sagerne, og det skønnes, at kun 12 taksationskommissioner vil arbejde i finansåret 1978 (1978-79). Efter dette tidspunkt vil der således formentlig kun versere sager for overtaksationskommissionen og for domstolene.

Af *Glistrup* (FP) til indenrigsministeren (4/8 77):

»Ministeren bedes totalt afkræfte eller detaljeret uddybe oplysningen om, at han den 3. august 1977 skulle have meddelt, at kommuner og amtskommuner administrativt vil blive straffet, hvis de nedsætter deres skatteudskrivning.«

(Spm. nr. 451).

Begrundelse.

Holdbar nedsættelse af arbejdsløsheden og valutagælden kan alene ske ved at give bedre arbejdsvilkår til de virksomheder, som skal beskæftige den nu ledige arbejdskraft, og som skal producere de varer, hvormed valutagælden skal nedbringes.

Derfor skrider hensynet til landets tarv i øjeblikket på, at disse virksomheder får bedre arbejdsvilkår, herunder lettelse af det verdensrekordstore skattetryk, som de er udsat for.

Det må unægteligt virke stærkt alarmerende, at en minister under disse forhold forsøger at påvirke kommunerne til ikke at sænke skattetrykket ved de udvælgelser af den lovhjemlede kommunale skatteudskrivningsret, som skal